ఇల్లాళ్లు రచయిత్రులు కావాలి అంటే....

బులుసు ప్రకాశమ్మ

★

ఎదురింటివాళ్ళ వంటలక్క వాగుడు ముగించి ఇంట్లోకెళ్ళింది.

"అయినకాడికి ఇల్లంతా చెడతింటూ ఎన్ని కండీనను వీళ్ళకి. ఈవిడ కబుర్లన్నీ జోడిస్తే ఓకథ అయేటట్టున్నాయి" అన్నాను.

"నేనుకూడా సరిగ్గా ఆమాటే సుమీ అనుకుంటున్నాను. సీతా! రాయిరాయి 'వంటలక్క' అని పేర్పెట్టి కథ రాయి బద్ధకించకు" అన్నారు మావారు.

ఏవేనా నాలుగుమాటలు సరదాగా చెవిన పడితే చాలు. కథ రాయి కథ రాయి అంటూ నన్ను ఖంగారెత్తించడం మా ఇంట్లో రోజూ జరిగే కథ.

మా వంటలక్క, మా నౌకరిది, మా పాలవాడు అంటూ కథలకి పేర్లుమాత్రం నిమిషాలమీద నిర్ణయిస్తారు మావారు.

"చూడు సీతా! ఈ అయిడియా బాగుంది కాదూ! దీనిమీద—అని పేరెట్టి ఓకథ రాసేయరాదూ! ఏవుంది! రోజూ మనం చూసేదే! రాస్తే సరి!

"నాకు తీరుబడి లేదుగాని—అనడం కూడా రోజూ వున్నదే."

"ఇల్లాళ్లు రచయిత్రులైతే బాగుండు న"న్నది ఇంటాయనల తియ్యని కోరికల్లో ఒకటి నాకు అనిపించింది. ఆవిడ రచయిత్రైతే పత్రికల్లో శ్రీమతి—గారు అని పేరుపడుతుంది. తమర్ని చూపిస్తూ "ఫలానా—గారు [illegible]" అని తమర్ని [illegible] చెప్పుకుంటారు.

కవయిత్రి సన్మానం [illegible] బహూకరణం లాంటివి జరగడానికి అవకాశం కూడా వుంటుంది. [illegible] ఏదేనా సలహాలిచ్చాను అవిడ [illegible] అడగవచ్చు. అల్లాంటి సమయాల్లో మనం [illegible] ప్రశ్నలకి [illegible] చెప్పవచ్చు. అట్టే [illegible] మాత్రం "ఇవన్నీ నీతో చెప్పుకోవడానికి [illegible] తీరుబడి" అని తప్పించుకోవాలి. ఇల్లాం

టివే ఎన్నో కోరికలు తోడిపెళ్లికూతుళ్లవే. కూడా కూడా. 'రచన' అంటే కంద్రిపచ్చడి రుబ్బడంలాంటివే వకపని అనీ, పనిలోపని చేసుకుని రాసిపారెయ్యరాదా అని వీళ్ల ఊహ.

"నిరుపమాన సలంబు రమణీ ప్రియదూతిక తెచ్చి ఇచ్చు కప్పురవిడెం" అంటూ రచనకు కావలసిన హంగామాని ప్రాచీనకవులు బోలెడంత రాసిపడేశారు. ఇల్లాళ్లు రచయిత్రులైతే బాగుండునని ఆరాటపడే ఈమాదిరి రమణుల ప్రియదూతలు అవిడలకు కప్పురవిడెం తేరు. ఏమీ తేరుగాని కలంపట్టుగునీ సరికల్లా "అమ్మగారండీ! అయ్యగారండీ రాత్రికి ఎవరో ముగ్గురు [illegible] వొస్తానికి చెప్పారటండీ వంటచేసి సిద్ధంగా ఉంచేయమన్నారండీ! మరండీ బంగాళాదుంపలు వేయించి వేడిగా ఉంచమన్నారండీ అంటూ కాగితమాత్రం పట్టుకు చక్కాపోతారు. మళ్లీ ఇల్లాళ్లు రచయిత్రులు కావాలి.

ఈ రోజుల్లోకూడా చాలామంది పేరుపొందిన రచయితలు కొందరు కప్పురవిడెం అంటే కప్పురవిడెం గాకపోయినా దాని చుట్టుపక్కలవి కొన్ని వసతులు [illegible] రచన [illegible] ఉపయోగిస్తూ ఉంటారట. సూర్యనారాయణగారు మొదలైనట్లు, సీతారామయ్యగారు [illegible], [illegible] దగ్గర [illegible]. వారి రచనలు అంత [illegible] ఉండడానికి [illegible] సహకరిస్తుంటారు. [illegible] కూడా కలం పట్టుకునేటప్పటికి [illegible] చాల [illegible].

కొత్త రచయిత్రులు [illegible] ఇల్లాళ్ళ [illegible] కంటిపట్టా, వాళ్ళు [illegible] ముందర [illegible] కలం [illegible] కూర్చుంటారే అనుకుంటాం, ఇంతా శ్రీరామా అంటూండగానే దానికి "అమ్మగారూ చింతపండంతా" అంటూ సిద్ధమౌతుంది. [illegible] పిల్లలు [illegible] అమ్మా అంటూ [illegible]. ఇల్లాలి ఎదురింటిపిల్ల పాలికి, అయిదేళ్లవాడు అన్నయ్యగా

మీ ముద్దుల బిడ్డ

ఏంటి పిల్లల పెరుగుదలకు గాఢమైన భంగ
మొదలు ... అత్యావసరము ... పుట్టు
కంటి బిడ్డ సిద్ధపోవు. పసిబిడ్డలకు పెట్టు
... గ్రహించుము.

... మైనా. ... గ్రైప్-కాల్ ... సింపిల్
పసి బిడ్డ ... సిద్ధపోవును.

బిడ్డ ఉన్న ప్రతి యింట్లోను, గ్రైప్-కాల్
సీసా ఒకటి ఎల్లప్పుడు ఉంచుట అవస
రము—ముఖ్యముగా పండ్లు వచ్చేటప్పుడు
అత్యావసరము.

Meclec

గ్రైప్-కాల్

అన్ని కాల శిశు వ్యాధులకు

ది మెక్లెక్ ట్రీట్మెంట్సు
అండ్ ఫార్మస్యూటికల్సు లి.

10-ఎ ఆర్మీనియన్ స్ట్రీట్, జి. టి. మద్రాసు

ADARTS MNP 48 Telugu

ట్టాడీసీ, దానిలిని బట్టలకి కట్టాయి. సుర్కు ఇల్లాళ్ళు రచయిత్రులు కావాలి.

ఇల్లాళ్ళు రచయిత్రులు కాగోరిన ఇంటాయన లు ఇల్లాటి ఘట్టాల్లో కాస్త చెప్పుకోకుండా దాని దానికి చింతించకుండా, ఎదటిల్లు కున్నా కంటి మీల కన్నా కుదకూన్నా తాయిమీద ఆగ్రహం చూపుంటే ఇల్లాళ్ళు ఈ భూమిపై రచయిత్రులు కాక పోనికి ఎంతేనా అవకాశం వుంటుందని నా నమ్మకం.

పొగాకు కంపినీలు

రాధాకృష్ణ

ఏం చెప్పమన్నారూ! ఇప్పటికాలపు మనుష్యులకి ఇదోరకం జబ్బు ప్రారంభించి చాలా కాలమైంది. ఏ పని చేస్తూన్నా, చేయవలసినా సరే అహర్నిశలూ చేతిలో సిగరెట్టుకాగులు తప్పటూ అలా ఉండాలనిపింగి. పిడిగా పులో పంతవటానికనినృలు దగ్గర సిగరెట్లు లేకపోతే బజారుకి వెళ్ళి సిగరెట్లు కొని ఇంటికి వచ్చి కాలుస్తేనేగాని ఆ బుర్రలో పుస్తు ఆలోచన బయలుదేరాదు. దానికి తోడు యీనాటి సుందరయ్యగారి, సిగరెట్లు ఒక్కొక్కటిం తీసుకొంటే ఇంత ఊపిరి తిరగదు.

ఈమధ్య నేను ఒకవూరు వెళ్ళవలసివచ్చింది. వెళ్ళేదారిలోనే మా స్నేహితుని ఇల్లు ఉందని అందచేత చూద్దామని వెళ్ళేను. మేమిద్దరం కుశలప్రశ్నలు వేసుకున్నాక కొంతసేపు మాట్లాడేం. తరవాత "ఏమిట్రా రామూ యీ వూరి విశేషాలు" అని అడిగేను. "తరవాత చెప్తాగాని ముందు ఇది పుచ్చుకో" అని రెండు సిగరెట్లుతీసి నాకొకటి ఇవ్వబోయేడు. "నేను సిగరెట్లు త్రాగడం మానేసేరా" అన్నా.

"నువ్వు చాల ధన్యుడివిరా" అన్నాడు

"అలా అంటున్నావేమిట్రా" అన్నా

"ఏమీ లేదురా సిగరెట్టుతాగక పీలుస్తూంటేనే గాని నాకు కొత్తగా ఏ ఆలోచనా తట్టదురా" అన్నాడు, నవ్వుతూ.

"ఓరి నీ అసాధ్యంకూలా ఇదో రోగం ఒకటా. నీ బ్రతుక్కి సాయం" అని మనస్సులో అనుకున్నా. ఇలాటివాళ్ళు లేకపోతే పొగాకుకంపెనీలు ఎలా వృద్ధిలోకి వస్తాయి మరి!